

YAŞANMIŞ BİR HİKÂYE

Yaptığınız iyi işlerden ve emirlerden dolayı kibir getirip öğünmeyiniz...

Kaçtığınız ve yapmadığınız nehiylerden de kendinize bir hisse çıkarmayın.

Ben kulum emrolunanı yaparım. O kadar... Bundan birşey de beklemem. Zira ben Allah'ın kuluyum.

Domuz eti yemedin diye sana mükâfat mı verilecek ...

Şarap içmedin diye yine mükâfat mı verileceğini sanıyorsun ...

Hak'kın tayin ettiği rızgını mı kesilecek ...

Bunların hepsine cevap hakiki kul için (HA YIR) dır...

Temiz ol. Haram yeme. Resul'e ve Allah'a sarıl. Doğru ol. Yalan söyleme emirleri için de sana mükâfat mı verilecek ...

Cevap : HAYIR ...

İçki nasıl karaciğeri bozarsa, bunlar senin iyiliğin içindir.

Bunları devam ettirmek için emirlere sarıl, nehiylerden kaç demektir.

Mücazat ve mükâfat için bunlara sarılma. Veya kaçma ...

Yağmur yağmazsa nebatat kurur mahsul alamazsın.

Bunlar kâinat nizamına inkıyad içindir. O zaman mutlu olursun.

Mutluluk, Allah yanında makbul olabilmek mazhariyetine kavuşmaktır.

Parada. Malda. İyilikde. İbadetlerde kendine makam arama ...

Kibre girersen ki bu şirkdir. Allah 'ın senin yanındaki kıymetini makamını çoğaltmaya çalış.

Allah, kelâmında (Feskiruni eskirküm). Beni anınız ben de sizi anarım. Burada teker teker her kula hitap vardır. Anarsanız ben de anarım. Bundan insana serbestiyet verildiği manası çıkar.

Allah 'ın kapısı kilitli değildir. Yani (sizi anarım) var ya, o zaman içeri girebilirsiniz demek ...

Bu kapıdan içeri girebilmek için Resule uymak lâzımdır. Nebiye değil. Resule uymak lâzımdır dedik...

Resule uymak lâzımdır dedik ...
Bu ne demektir ...

Resullük: Ademiyyet tarafıdır ki bu (Kur'an) dır. Ve bunu tebliğ kendisine verildiği demektir.

Nebilik : İnsaniyyet tarafıdır ki bu (Sünneti Resul, siyreti Resuldür)

Cesedi mübarekleri arzdan çekildikten sonra nebilik bitmiştir. Resullük devam eder. Ahiretteki şefaati resul bu lâfın en büyük delilidir. Bu lâflar, derenin içine girer balık tutmak için suyun içinde olduğu halde yüzünü yıkamaz. Bu gibilere hitap değildir ...

Garip birşeyden bahsedeceğim, Düşün anla...

Bilir misin,

1 -Kırlangıçlar, leylekler, kartalların aile hayatları vardır. Bunlar hemcinsleri başka kırlangıç, leylek, kartalla temas etmezler. Giderler, tekrar gelir yuvalarını bulurlar. Ağaçta yuva yapmazlar. .

Damlarda, bina yanlarında ...

Kartallar da yalçın kayalarda ...

Neden?

2 -Kuşların hepsi ağaçlarda yuva yaparlar. Uçamayan kanatlılar da yuva yapmazlar.

Memeliler de öyledir. İnsanlar müstesna ...

Deniz hayvanatı yuva yapmazlar. Erkeği dişisi birbirini bilmezler...

Karıncaların yuvaları vardır.

Örümceğin yuvası vardır.

Yılanın yuvası vardır.

Arıların da...

Bütün bu anlatılanların içinde kulun, hayvanatın, nebatatın Hak 'ka teslimiyeti vardır. Ondandır ayrılmazlar.

Yalnız insanlar yolunu hakiki insanlığını bilmediklerinden sapıtırılar.

Şimdi olan vakadan bahsedeceğim.

Dinleyin,

Anadolu'nun bir köyünde eskicilik yapan zayıf ,çelimsiz, sessiz ayakkabı tamircisi Hasan Usta varmış. Gözlüğünün bir sapı kırık olduğu için oraya bir ip bağlayarak kulağına takarmış.

Köylüleri tarafından; kendisinin köy camisine gelmediğini gördükleri için Hasan ustaya hor bakılmış.

Günün birinde kaza müftüsü köye misafir gelmiş. O gün de Hasan usta evinde vefat etmiş. Karısı iri yarı Emine hatun muhtara, imama haber vermiş, Hasan ustanın öldüğünü...

İmam, muhtar, köylüler ve müftü köy kahvesinde oturdukları bir zaman, ilk defa imam:

- "Emine hatun, onu ne yıkarım ne de namazını kılarım" dediğinde cemaat de bu sözü tasdik etmiş.

Müftü sormuş,

- Neden böyle yapıyorsunuz ...

imam, muhtar ve cemaat

- Senelerdir Hasan usta bir defa camiye gelmemiştir. demişler... Müftü, sizin bileceğiniz iş demiş.

Hasan ustanın ölüsü üç gün evde kalmış. Emine hatun çaresiz Hasan ustayı soyup bir çuvala koymuş, sırtlamış eline bir de kürek almış. Çıkmış köyden ... Ormanın kıyısında gömerim diye düşünmüş.

Giderken köyün yanından geçen yolun öte tarafında küçük bir kulübede yaşayan çoban Osman Emine hatunu görmüş. Nedir bu diye sormuş... Emine hatun köylünün yaptığını anlatmış.

Çoban, Osman ver Emine hatun, bu kadın işi değil ben gömerim Hasan ustayı... Sırtlamış çuvalı almış küreği eline. Bir çukur açmış çuvala birlikte Hasan ustanın cesedini koymuş çukura, üstünü toprakla örtmüş. Ve gelmiş, al Emine hatun küreği... Hepimiz öleceğiz. Hak'kın emri bu ya ...

Ertesi günü sabah namazına cemaat toplanmış müftü de orada ... İmam namazı kıldırılmış. Camiden çıkacakları sırada müftü ayağa kalkmış,

- Cemaat biraz durun, ben bu gece Hasan ustayı Resulü Ekrem'in önünde diz çökmüş Resul'ün onunla konuştuğunu gördüm ve sarsıldım. Yıkayıp namazını kılmadığınız bu işte bir hata olsa gerek dediği sırada, imam ve irkilerek müftü effendi hepimiz aynı rüyayı gördük demişler. Hepsi birden kalkıp Emine hatunun evine gitmişler. Hasan ustanın cenazesini ne yaptığını sormuşlar...

- Ben gömecektim, çoban Osman bu kadın işi değildir diye aldı götürdü gömdü şu ormanın yamacına dedi... Emine hatun göz yaşlarıyla,

- Müftü efendi Hasan kırk senedir kocamdır. Namazını daima evde kılardı. Niçin camiye gitmediğini bilemiyorum dedi...

Cemaat hep birlikte Çoban Osman'ın kulübesine gittiler.Çoban Osman da yoldan geçen bir zavallıya toprak kabın içinde süt ekmek koymuş onunla yiyordu.Çoban Osman ayağa fırladı ,Hayrola imam effendi dedi.

- Hasan ustayı sen mi gömdün?
- Evet imam effendi
- Nereye?
- Şu ormanın yamacına...
- Yıkadın mı?
- Ben bu işi bilmem.Çuvalla beraber,çukur açtım oraya koydum. Toprakla örttüm üstünü...

Müftü efendi söze karıştı:

- Osman ağa,üstüne birşey okudun mu?
- Müftü efendi,ben birşey bilmem ki okuyum...
- Ne söyledin?
- Müftü efendi ,yalnız gömdüm.İşte o kadar...

Müftü,imam,cemaat zorladılar çoban Osman'ı... Muhakkak birşey okudun söyledin dediler...

- Hayır efendim birşey bilmem ki söyleyeyim...

Tekrar tehdit edecek surette zorladılar çoban Osman'ı...Gözleri doldu çoban Osman'ın

- Ha şunu söyledim efendim dua değil bu amma.Ya Rabbi bu benim küçücek kulübeme yolda kalanlar uğrar.Onlara süt veririm.Varsa yumurta ekmek veririm.Bir gece de misafir ederim.Ertesi günü uğurlarım onları.hiç birşey beklemeden.Zaten onlar Tanrı misafiridir.Senin misafirine ben böyle yapıyorum.Bu da sana misafir geldi.Ne yaparsan yap dedim döndüm...Hepsi bu kadar.

Düşün tekrar düşün ne demek istediğimizi anlarsan ne mutlu size...
Dua edin bize...

12.VIII.1982